

Nr 131.

Av herr **Johanson** i Gäre, om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande
viss ändring i förordningen angående ersättning till för-
rättningsmän för utmätning i enskilda mål m. m.

I rättegångsbalken 11 kap. 37 § stadgas:

»Underrätt förordnar vissa män att då de därom anlitas delgiva stämningar och domstolars beslut, så ock eljest verkställa delgivning av handlingar. I utsökningsslagen 7 § föreskrives, »att utmättningsman skall vid sin förrättning hava med sig ojävigt vittne». Kungl. förordningen av den 12 juli 1878 5 § stadgar, hur reseersättning därför skall beräknas utgå: »Erfordras resa för verkställande av förrättning å landet eller i stad utom stadens planlagda område, äro förrättningsmän och vittnen berättigade till ersättning vardera för skjuts efter en häst fram och åter från sitt hemvist och till förrättningsstället.» Numera lär det i de flesta kommuner vara förordnade stämmingsmän, vilka för sina förrättningar erhålla den ersättning, som ovannämnda förordning stadgar, men som bestämmelser saknas i förordningen, vilka stämmingsmän den sökande skall anlita, så händer ofta att *de* anlitas, som äro den sökande närmast boende i stället för att anlita dem, som bo förrättningsstället närmast, och dessutom hava hos sakkörare m. fl. somliga stämmingsmän företräde framför andra; likaså förhåller det sig med vittnen vid utmätningar att vederbörande förrättningsmän taga sina skjutskarlar och även skrivbiträden till vittnen och för dessa beräknas resekostnader från deras hemvist och åter.

Erfarenheten har visat att i båda dessa fall vederbörande ej alltid söka att begränsa resekostnaderna så mycket som möjligt, och följden därav bliver, synnerligast i skuldfordringsmål och vid utmätningar, att dessa förhöjda resekostnader i sista hand komma att tungt drabba de mindre bemedlade.

Härmed avses ej att vid utsökning inskränka på förrättningsmannens resekostnader, emedan han har sitt bestämda tjänstgöringsområde, utan endast att begränsa resekostnaderna för vittnen som biträda utmättningsman vid utmätningar (denna skyldighet torde åligga närmast boende ojävige fjärdingsman), så att dessa resekostnader hållas inom ramen av måttliga gränser, och att de i allmänhet skola beräknas utgå högst efter avståndet emellan förrättningsstället och närmast boende ojävige stämmingsmäns, och såsom vittne vid utmätning vederbörande fjärdingsmans hemvist, dock med rätt för förrättningsman och sökande att till uppdraget anlita den eller dem, de behaga, dock att den sökande själv får vidkännas de i så fall förhöjda kostnaderna för uppdragets utförande.

Med anledning av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen behagade besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att sådan ändring och tillägg i kungl. förordningen av den 12 juli 1878 rörande ersättning till stämmingsmän och vittnen i utmättningsmål må vidtagas, att de förrättningsstället närmast boende ojäviga stämmingsmän, och såsom vittnen i utmättningsmål närmast boende ojävige fjärdingsman av sökande och förrättningsman anlitas; dessa dock obehaget att anlita längre bort boende stämmingsmän och vittnen, dock att de förhöjda kostnader, som därav förorsakas, ej må belasta den delgivne eller sökte.

Stockholm den 26 januari 1916.

C. Johanson
i Gäre.